

ที่ กค 0503/ 886

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

๒๐ มกราคม ๒๕๔๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่..) พ.ศ. พร้อมบันทึกหลักการและเหตุผล
 2. บันทึกวิเคราะห์สรุปการเสนอร่างกฎหมายตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
 3. สรุปคำเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 4. คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจากบทบัญญัติในมาตรา 11 ทวิ และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 และ 6 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ.2543 ซึ่งเป็นมาตราที่ให้อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดราคาศุลกากรในกรณีที่พิจารณาเห็นว่าราคาสำแดงของของที่นำเข้ามีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดหรือไม่น่าจะเป็นมูลค่าอันแท้จริง หรือในกรณีที่ไม่ตกลงในเรื่องราคาศุลกากรสำหรับของอย่างใดๆ และให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจรับของนั้นไว้เป็นค่าภาษีหรือจะซื้อของนั้นไว้ หรืออธิบดีและเจ้าของต่างตั้งอนุญาโตตุลาการมีจำนวนเท่ากันนั้น เป็นบทบัญญัติที่มีเนื้อความขัดแย้งกับความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 มาถือปฏิบัติตามพันธกรณีที่มีต่อการค้าโลก เห็นควรยกเลิก

นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติของพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 บางมาตราที่มีข้อบกพร่องไม่เหมาะสม เห็นควรเสนอแก้ไขไปในคราวเดียวกันได้แก่บทบัญญัติมาตรา 24 เรื่องการยึดสิ่งอันพึงต้องรับตามพระราชบัญญัตินี้มีปัญหาในการตีความและแคบเกินไป จึงแก้ไขให้กว้างขึ้นคลุมถึงการยึด

/ หรืออาัยด ...

หรืออาจตั้งอันพึงต้องริบตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรด้วย กับให้ยกเลิกความในมาตรา 37 จัตวา แห่งพระราชบัญญัตินี้ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2540 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ.2542 ซึ่งเป็นเรื่องอำนาจ ศุลกากรในเขตต่อเนื่องโดยเนื้อความเดิมยังไม่ชัดเจนและแคบเกินไป เห็นควรแก้ไขโดยบัญญัติขึ้นใหม่ โดยใช้ถ้อยคำว่า “ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการศุลกากร และอำนาจพนักงานศุลกากรตามกฎหมายศุลกากร ว่าด้วยการนั้นในส่วนที่ว่าด้วยการตรวจ และป้องกันการลักลอบหนีศุลกากร การตรวจค้น การยึด และการริบของหรือการจับกุมผู้กระทำความผิด การสำแดงเท็จ และการฟ้องร้อง” มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้นำความตามบทบัญญัติดังกล่าวในมาตรา 15 มาตรา 15 ทวิ มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 32 ทวิ มาตรา 39 มาตรา 102 มาตรา 102 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2497 และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ดังกล่าวมาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม โดยมาตราต่างๆ ตามที่ระบุใหม่นี้ส่วนใหญ่จะเป็นมาตราที่ระบุไว้ในมาตรา 37 จัตวาเดิมยกเว้นมาตรา 102 และมาตรา 102 ทวิ และตามมาตรา 37 จัตวาใหม่นี้ ได้ตัดมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 ซึ่งเป็นเรื่องการกระทำที่บัญญัติไว้ในมาตรา 27 และมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากร พ.ศ.2469 ให้ถือว่าเป็นความผิด โดยมีพิกัดต้องคำนึงว่าผู้กระทำความผิดเจตนาหรือกระทำโดยประมาท เลินเล่อหรือหาไม่ เพราะในมาตรา 10 แห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่..) พ.ศ. ... นี้ได้ยกเลิก มาตรา 16 ดังกล่าว โดยนำไปบัญญัติไว้ในมาตรา 6 แห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่..) พ.ศ. ... ที่ แก้ไขใหม่นี้ ซึ่งเพิ่มเติมเป็นวรรคสองของมาตรา 27 และวรรคสองของมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากร พ.ศ.2469 และเพิ่มเติมข้อความว่า "หรือมีเจตนาฉ้อค่าภาษี" รวมเอาไว้ในวรรคสองของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469 ด้วย ซึ่งเหตุผลก็เพื่อขจัดปัญหาการตีความถ้อยคำของกฎหมาย ดังกล่าว นอกจากนี้มาตรา 10 แห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่..) พ.ศ. ... ยังได้ยกเลิกมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 และนำมาบัญญัติเพิ่มเติมเป็นวรรคสามของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2469

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติศุลกากรในประเด็น ต่างๆ ตามที่กรมศุลกากรเสนอ

/จึงเสนอร่าง.....

จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่...) พ.ศ. พร้อมบันทึกหลักการและเหตุผล และตารางเปรียบเทียบฯ บันทึกวิเคราะห์สรุปการเสนอร่างกฎหมายตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี สรุปคำเสนอร่างพระราชบัญญัติ และคำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมายต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี มาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

รัฐมนตรี
(สุชาติ ใจทวีภิษฐ์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักกฎหมาย
กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบ
โทร. 0-2249-4076

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสุลากการ (ฉบับที่..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุลากการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลากการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุลากการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลากการ (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลากการ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุลากการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลากการ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543 ดังนี้

1. ยกเลิกบทกฎหมายที่ให้อำนาจอธิบดีกรมสุลากการในการกำหนดราคาสุลากการในกรณีที่พิจารณาเห็นว่า ราคาสำแดงของของที่นำเข้ามีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดหรือไม่น่าจะเป็นมูลค่าอันแท้จริง (ยกเลิกมาตรา 11 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุลากการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลากการ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543)

2. ยกเลิกบทกฎหมายที่บัญญัติถึงกรณีที่ไม่อาจตกลงกันในเรื่องราคาสุลากการสำหรับของอย่างใด ๆ ให้อธิบดีมีอำนาจที่จะรับของไว้เป็นค่าภาษีหรือจะซื้อของนั้นไว้ หรืออธิบดีและเจ้าของต่างตั้งอนุญาโตตุลาการมีจำนวนเท่ากัน (ยกเลิกมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติสุลากการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลากการ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543)

3. แก้ไขบทบัญญัติเรื่องการยึดสิ่งอันจะพึงต้องริบตามพระราชบัญญัติสุลากการ พระพุทธศักราช 2469 ที่มีปัญหาในการตีความและแคบเกินไปให้ชัดเจนและกว้างขึ้นเป็นยึดหรือ “อายัด” สิ่งอันจะพึงต้องริบตาม “กฎหมายว่าด้วยการสุลากการ” (ยกเลิกความในมาตรา 24 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสุลากการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลากการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และให้ใช้ความที่บัญญัติขึ้นใหม่แทน)

4. กำหนดให้การกระทำความผิดตามมาตรา 27 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสุลากการ พระพุทธศักราช 2469 “ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมิพักต้องคำนึงว่าผู้กระทำความผิดนั้นเจตนาจะมีเจตนาจะนื้อค่าภาษี หรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือหาไม่” (เพิ่มขึ้นเป็นวรรคสองของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติสุลากการ พระพุทธศักราช 2469) และกำหนดให้ “ของใด ๆ อันเนื่องด้วย

/ความผิดตาม.....

ความผิดตามวรรคหนึ่งประกอบวรรคสอง ท่านให้รับเสียสินโดยมิพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษ หรือหาไม่” (ให้เพิ่มขึ้นเป็นวรรคสามของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469)

5. ให้ยกเลิกความในมาตรา 37 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 โดยให้ใช้ข้อความที่บัญญัติขึ้นใหม่แทนดังนี้ “ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการศุลกากรและอำนาจพนักงานศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นในส่วนที่ว่าด้วยการตรวจและการป้องกันการลักลอบหนีศุลกากร การตรวจค้น การยึด และการริบของ หรือการจับกุมผู้กระทำความผิดการสำแดงเท็จและการฟ้องร้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้นำความตามบทบัญญัติดังกล่าวในมาตรา 15 มาตรา 15 ทวิ มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 32 ทวิ มาตรา 39 มาตรา 102 และมาตรา 102 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม”

6. แก้ไขบทบัญญัติเรื่องของที่ส่งออกซึ่งเป็นของต้องห้ามมิให้นำเข้ามา ซึ่งกฎหมายปัจจุบันให้รับของนั้นไว้ เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้ โดยเพิ่มเติมว่า “หรือมีของต้องกักตักในการนำเข้า” และให้ตัดคำว่า ริบออก เป็นว่า “ให้ยึดของนั้นไว้เพื่อดำเนินคดี” เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้ (ยกเลิกความในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 และให้ใช้ข้อความที่บัญญัติขึ้นใหม่แทน)

7. แก้ไขบทบัญญัติเรื่องการกระทำที่บัญญัติไว้ในมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมิพักต้องคำนึงว่าผู้กระทำมีเจตนา หรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือหาไม่ (เพิ่มความขึ้นเป็นวรรคสองของมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469)

8. ยกเลิกมาตรา 16 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482

/เหตุผล.....

เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติในมาตรา 11 ทวิ และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 และ 6 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ.2543 ซึ่งเป็นมาตราที่ให้อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดราคาศุลกากรในกรณีที่พิจารณาเห็นว่า ราคาสำแดงของของที่นำเข้ามีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดหรือไม่น่าจะเป็นมูลค่าอันแท้จริง หรือในกรณีที่ ไม่ตกลงในเรื่องราคาศุลกากรสำหรับของอย่างใดๆ และให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจรับ ของนั้นไว้เป็นค่าภาษีหรือจะซื้อของนั้นไว้ หรืออธิบดีและเจ้าของต่างตั้งอนุญาโตตุลาการมีจำนวน เท่ากันนั้น เป็นบทบัญญัติที่มีเนื้อความขัดแย้งกับความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่ว ไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 มาถือปฏิบัติตามพันธกรณีที่มีต่อองค์การการค้าโลก

นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติของพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 บาง มาตราที่มีข้อบกพร่องไม่เหมาะสม เห็นควรเสนอแก้ไขไปในคราวเดียวกันได้แก่บทบัญญัติมาตรา 24 เรื่องการยึดสิ่งอันพึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้มีปัญหาในการตีความและแคบเกินไป จึงแก้ไขให้กว้างขึ้นคลุมถึงการยึดหรืออายัดสิ่งอันพึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรด้วย กับให้ ยกเลิกความในมาตรา 37 จัตวา แห่งพระราชบัญญัตินี้ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราช บัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นเรื่องอำนาจศุลกากรในเขตต่อเนื่อง โดยเนื้อความเดิมยังไม่ ชัดเจนและแคบเกินไป เห็นควรแก้ไขโดยบัญญัติขึ้นใหม่ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการศุลกากร และ อำนาจพนักงานศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นในส่วนที่ว่าด้วยการตรวจ และป้องกันการลัก ลอบหนีศุลกากร การตรวจค้น การยึด และการริบของ หรือการจับกุมผู้กระทำความผิด การสำแดง เท็จ และการฟ้องร้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้นำความตามบทบัญญัตินี้ดังกล่าว ในมาตรา 15 มาตรา 15 ทวิ มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 32 ทวิ มาตรา 39 มาตรา 102 มาตรา 102 ทวิ แห่งพระ ราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ดังกล่าวมาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดย อนุโลม โดยมาตราต่าง ๆ ตามที่ระบุใหม่นี้ส่วนใหญ่จะเป็นมาตราที่ระบุไว้ในมาตรา 37 จัตวาเดิม ยกเว้นมาตรา 102 และมาตรา 102 ทวิ และตามมาตรา 37 จัตวาใหม่ได้ตัดมาตรา 16 แห่งพระราช บัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 ออกเพราะในมาตรา 10 แห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่...) พ.ศ. นี้ได้ยกเลิกมาตรา 16 ดังกล่าว โดยนำมาบัญญัติไว้ในมาตรา 6 แห่งร่างพระราช

/บัญญัติ.....

บัญญัติสุทธการที่แก้ไขใหม่^๑ ซึ่งเพิ่มเติมเป็นวรรคสองของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติสุทธการ พระพุทธศักราช 2469 และบทบัญญัติเรื่องของการที่จะส่งออกตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติสุทธการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งบัญญัติข้อความที่ว่า “และถ้าปรากฏว่าในหีบห่อนั้นมีของซึ่งต้องห้ามมิให้นำเข้ามา ท่านให้รับของนั้นไว้เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้” เป็นข้อความที่ไม่ชัดเจนอาจตีความได้ว่าเมื่อมีการรับของซึ่งเป็นอำนาจของศาล อธิบดีกรมสุทธการยังอนุญาตให้ส่งของออกไปได้ จึงควรแก้ไขเป็นให้ยึดของนั้นไว้เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปและให้รวมถึงของต้องกำกวมในการนำเข้าด้วย

สำหรับมาตรา 16 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติสุทธการ (ฉบับที่ 9) พระพุทธศักราช 2482 มีเนื้อความที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติสุทธการ พระพุทธศักราช 2469 จึงควรยกเลิกและนำไปบัญญัติไว้ในมาตรา 27 และ 99 แห่งพระราชบัญญัติสุทธการ พระพุทธศักราช 2469 ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 6 แห่งร่างพระราชบัญญัติสุทธการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และเนื้อความตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติสุทธการ (ฉบับที่ 9) พระพุทธศักราช 2482 ที่นำมาบัญญัติไว้ในวรรคสองของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติสุทธการ พระพุทธศักราช 2469 ดังกล่าว จะเพิ่มเติมข้อความว่า “หรือมีเจตนาฉ้อค่าภาษี” รวมเอาไว้ด้วย ซึ่งเหตุผลก็เพื่อขจัดปัญหาการตีความถ้อยคำของกฎหมายดังกล่าว

- ร่าง -

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจําได้อิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 และมาตรา 48 ของรัฐธรรมนูญแห่งพระราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกมาตรา 11 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543

มาตรา 4 ให้ยกเลิกมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 24 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 24 สิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดหรืออายัดในเวลาใด ๆ และ ณ ที่ใด ๆ ก็ได้”

/มาตรา 6.....

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469

“การกระทำที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งนั้น ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมิพักต้องคำนึงว่าผู้กระทำความผิดนั้นมีเจตนาจะหลอกลวงหรือไม่ หรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่

ของใจ” อันเนื่องด้วยความผิดตามวรรคหนึ่งประกอบวรรคสอง ท่านให้รับเสียสินโดยมิพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่”

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 37 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 37 จัตวาให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการศุลกากรและอำนาจพนักงานศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยภาษานั้น ในส่วนที่ว่าด้วยการตรวจและป้องกันการลักลอบหนีศุลกากร การตรวจค้น การยึด และการริบของ หรือการจับกุมผู้กระทำความผิด การสำแดงแจ้ง และการฟ้องร้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้นำความตามบทบัญญัติดังกล่าวในมาตรา 15 มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 32 ทวิ มาตรา 39 มาตรา 102 และมาตรา 102 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2537 และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลมด้วย”

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 39 ถ้านายเรือรายงานว่า ไม่รู้ว่าในหีบห่อที่ประสงค์จะส่งออกไปกับเรื่อนั้นมีสิ่งใดบ้าง พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดหีบห่อนั้นออกเพื่อตรวจดูก็ได้ และถ้าปรากฏว่าในหีบห่อนั้นมีของซึ่งต้องห้ามมิให้นำเข้ามาหรือมีของต้องกำกวดในการนำเข้า ให้ยึดของนั้นไว้เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้”

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469

“การกระทำที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งนั้น ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมีพักต้องคำนึงว่าผู้กระทำความผิดนั้นมีเจตนา หรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือหาไม่”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกมาตรา 16 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497

พระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540

และพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

สุลการ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543 กับร่างพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติสุลการ พุทธศักราช 2469 ----- มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปร มินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัส เหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า วิธีจัด และปฏิบัติ การของกรมสุลการนั้น สมควรที่จะกำหนดลงไว้ให้เป็น ระเบียบสืบไป	-ร่าง- พระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ----- 	

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ โดยบทมาตราดังต่อไปนี้ มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 และให้ใช้เป็นกฎหมายเมื่อพ้นวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว 3 เดือน	โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 และมาตรา 48 ของรัฐธรรมนูญแห่งพระราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจบทบัญญัติแห่งกฎหมาย มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 11 ทวิ ในกรณีที่พิจารณาเห็นว่า ราคาสำแดงของของที่นำเข้ามีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดหรือไม่ น่าจะเป็นมูลค่าอันแท้จริง และหากได้มีการกำหนดราคาศุลกากร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาและการกำหนดราคาศุลกากรตามความใน (2) (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) ของบทนิยามคำว่า “ราคาศุลกากร” หรือ “ราคา” ในมาตรา 2 แล้วยังคงมีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดหรือไม่ น่าจะเป็นมูลค่าอันแท้จริงของของนั้นอีก ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดราคาศุลกากรของของดังกล่าวได้	มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา 3 ให้ยกเลิกมาตรา 11 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ยกเลิกมาตรา 11 ทวิ เนื่องจากไม่สอดคล้องกับความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 มาถือปฏิบัติ ที่ประเทศไทยมีความผูกพันที่จะต้องปฏิบัติตาม เพราะการกำหนดราคาศุลกากรต้องเป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในความตกลงฯ ซึ่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543 ได้อนุวัติมาแล้ว ส่วนวิธีการกำหนดราคาตามมาตรา 11 ทวิ มิได้มีบัญญัติไว้ในความตกลงฯ และยังขัดกับความตกลงฯ ด้วย เพราะหากได้กำหนดราคาตามวิธีการที่กำหนดในความตกลงฯ และตามพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17)ฯ (ซึ่งบัญญัติบทบัญญัติต่างๆ ให้เป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469) แล้ว พนักงาน

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 12 ถ้าไม่ตกลงในเรื่องราคาศุลกากร สำหรับของอย่างใดๆ ให้อธิบดีมีอำนาจที่จะรับของนั้นไว้เป็นค่าภาษี หรือจะซื้อของนั้นไว้ทั้งหมดหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด หรือกองหนึ่งกองใดในของชนิดหนึ่งหรือประเภทหนึ่งเต็มทั้งส่วน หรือทั้งกองตามราคาที่สำแดงไว้เพิ่มขึ้นอีกร้อยละสอง หรือถ้าไม่รับของไว้เป็นค่าภาษี หรือรับซื้อไว้คั้งว่านี้ อธิบดีและเจ้าของต่างมีอำนาจตั้งอนุญาโตตุลาการมีจำนวนเท่ากัน แต่ไม่เกินฝ่ายละสองคนเพื่อช่วยให้ตกลงกันในข้อโต้เถียง	มาตรา 4 ให้ยกเลิกมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ศุลกากรก็ต้องรับราคา จะอ้างว่าราคาต่ำมิได้ เนื่องจากความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 มาถือปฏิบัติ กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินราคาศุลกากร สำหรับของนำเข้าไว้ชัดเจน ทำให้ของนำเข้าสามารถผ่านการตรวจปล่อยของศุลกากรเข้าสู่ภายในประเทศได้ อันเป็นการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ แต่ความในมาตรา 12 ขัดแย้งต่อการค้าเสรีและขัดแย้งต่อมาตรา 7 ของความตกลงฯ ดังกล่าว เพราะทำให้ระบบการประเมินราคาความตกลงฯ ดังกล่าว ไม่มีที่ใช้บังคับหากอธิบดีใช้อำนาจตามมาตรา 12 รับของนั้นไว้เป็นค่าภาษี จึงต้องยกเลิกมาตรา 12 เสีย

พระราชบัญญัติสุลาการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติสุลาการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติสุลาการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
ถ้าอนุญาตสุลาการทั้งสองฝ่ายไม่ตกลงกันได้ ให้อนุญาตสุลาการนั้นๆ ตั้งผู้ชี้ขาด และให้เป็นอันยุติถึงที่สุดตามคำตัดสินของผู้ชี้ขาดนั้น มาตรา 24 สิ่งใดๆ อันจะพึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานสุลาการ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจยึดในเวลาใดๆ และ ณ ที่ใดๆ ก็ได้ มาตรา 27 ผู้ใดนำพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี ของต้องจำกัศ ภาของต้องห้าม ภาที่ยังมิได้ผ่านสุลาการ	มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 24 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสุลาการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 24 สิ่งใดๆ อันจะพึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสุลาการ พนักงานสุลาการ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดหรืออายัดในเวลาใด ๆ และ ณ ที่ใดๆ ก็ได้” มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติสุลาการ	แก้ไขบทบัญญัติการยึดสิ่งอันจะพึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสุลาการ พระพุทธศักราช 2469 ที่มีปัญหาในการตีความและแคบเกินไปให้ชัดเจนและกว้างขึ้นเป็นยึดหรือ “อายัด” สิ่งอันจะพึงต้องปฏิบัติตาม “กฎหมายว่าด้วยการสุลาการ” มาตรา 27 วรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่ตราขึ้นใหม่โดยนำหลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับ

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
โดยถูกต้อง เข้ามาในพระราชอาณาจักรสยามก็ดี ฤๅส่งฤๅพาของเช่นว่านี้ออกไปนอกพระราชอาณาจักรก็ดี ฤๅช่วยเหลือด้วยประการใดๆ ในการนำของเช่นว่านี้เข้ามา ฤๅส่งออกไปก็ดี ฤๅย้ายถอนไป ฤๅช่วยเหลือให้ย้ายถอนไปซึ่งของดังกล่าวนี้จากเรือกำปั่น ท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่มั่นคง ฤๅโรงเก็บของโดยไม่ได้รับอนุญาตก็ดี ฤๅให้ที่อาศัยเก็บ ฤๅเก็บ ฤๅซ่อนของเช่นว่านี้ ฤๅยอม ฤๅจัดให้ผู้อื่นทำการเช่นว่านี้ก็ดี ฤๅเกี่ยวข้องด้วยประการใดๆ ในการขนย้ายถอน ฤๅกระทำอย่างใดแก่ของเช่นว่านี้ก็ดี ฤๅเกี่ยวข้องด้วยประการใดๆ ในการหลีกเลี่ยง ฤๅพยายามหลีกเลี่ยง การเลี่ยงค่าภาษีศุลกากร ฤๅในการหลีกเลี่ยง ฤๅพยายามหลีกเลี่ยงบทกฎหมายและข้อจำกัดใดๆ อันเกี่ยวแก่การนำเข้า ส่งของออก ขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่ง	พระพุทธศักราช 2469 “การกระทำที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง นั้น ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมิพักต้องคำนึงว่าผู้กระทำมีเจตนา หรือมีเจตนาจะหนีค่าภาษี หรือกระทำโดยประมาท เลินเล่อหรือไม่ ของใดๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามวรรคหนึ่ง ประกอบวรรคสอง ท่านให้รับเสียสิน โดยมิพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่”	ที่ 9) พุทธศักราช 2482 มาตรา 16 มาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 โดยปรับปรุงถ้อยคำให้เหมาะสมกับมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 พร้อมกันนี้ได้นำหลักกฎหมายตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 มาบัญญัติไว้ในวรรคสามของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ดังนี้ มาตรา 16 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พระพุทธศักราช 2482 จึงไม่มีความจำเป็นแล้ว มาตรา 10 แห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ จึงได้ยกเลิกมาตรา 16 และมาตรา 17 เสีย

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
มอบของโดยเจตนาจะถือค่าภาษีของรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่จะต้องเสียสำหรับของนั้นๆ ก็ดี ฤาหลีกเลี่ยงข้อห้าม ฤาข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่ของนั้นก็ดี สำหรับความผิดครั้งหนึ่งๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ มาตรา 37 จัตวา ให้นำความในมาตรา 15 มาตรา 15 ทวิ มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 32	มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 37 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 37 จัตวา ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการศุลกากรและอำนาจพนักงานศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ในส่วนที่ว่าด้วยการตรวจและป้องกันการลักลอบ	บทบัญญัติให้นำความในมาตราต่าง ๆ บางมาตราของกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรมาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลมนั้นยังแคบเกินไป จึงแก้ไขให้กว้างขึ้น

พระราชบัญญัติสุกลางกร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติสุกลางกร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติสุกลางกร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
ทวิ มาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติสุกลางกร พระพุทธศักราช 2469 มาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม	หนีสุกลางกร การตรวจค้น การยึด และการริบของ หรือการจับกุมผู้กระทำความผิด การสำแดงเท็จ และการฟ้องร้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้นำความตามบทบัญญัติดังกล่าวในมาตรา 15 มาตรา 15 ทวิ มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 32 ทวิ มาตรา 39 มาตรา 102 และมาตรา 102 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุกลางกร พระพุทธศักราช 2469 มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม	โดยบัญญัติให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการสุกลางกรและอำนาจพนักงานสุกลางกรตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ในส่วนที่ว่าด้วยการตรวจและป้องกันการลักลอบหนีสุกลางกร การตรวจค้น การยึด และการริบของ หรือการจับกุมผู้กระทำความผิด การสำแดงเท็จ และการฟ้องร้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม และเนื่องจากมาตรา 37 จัตวา ที่มาตรา 7 แห่งร่างพระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ ได้ยกเลิกไปนั้น ได้มีการระบุบทมาตราดังๆ ไว้ซึ่งบทมาตราดังๆ นั้น เป็นส่วนหนึ่งของบทบัญญัติของมาตรา 37 จัตวาใหม่ที่ว่า “ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการสุกลางกรและอำนาจพนักงานสุกลางกรตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ในส่วนที่ว่าด้วยการตรวจและป้องกันการลักลอบหนีสุกลางกร การตรวจค้น การยึด และการริบของ หรือการจับกุมผู้กระทำความผิด การสำแดงเท็จ และการฟ้อง

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
		ร้อง มาใช้บังคับโดยอนุโลม” ดังนี้ มาตรา 7 แห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เกี่ยวกับ มาตรา 37 จัตวาจึงต้องระบุว่า “โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้นำความตามบทบัญญัติดังกล่าวในมาตรา 15 มาตรา 15 ทวิ มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 32 ทวิ มาตรา 39 มาตรา 102 และมาตรา 102 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติ ศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลมด้วย” ส่วนร่างมาตรา 7 ที่ระบุ มาตรา 102 และมาตรา 102 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ก็เพราะมาตรา 37 จัตวาเดิมไม่มีระบุไว้ ส่วนมาตรา 37 จัตวา ที่ใช้บังคับอยู่ใน

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
		ปัจจุบันได้ระบุมตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 แต่ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา 7 ที่ให้ตัดมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ออกก็เพราะมาตรา 10 แห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ยกเลิกมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 และหลักการของมาตรา 16 นี้ได้มีการนำไปไว้ในมาตรา 6 แห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยบัญญัติเป็นวรรคสองของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
“มาตรา 39 ถ้านายเรือรายงานว่า ไม่รู้ว่าในหีบห่อที่ประสงค์จะส่งออกไปกับเรื่อนั้นมีสิ่งใดบ้าง พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดหีบห่อนั้นออกเพื่อตรวจก็ได้ และถ้าปรากฏว่าในหีบห่อนั้นมีของซึ่งต้องห้ามมิให้นำเข้ามา ให้รับของนั้นไว้ เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้”	มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 39 ถ้านายเรือรายงานว่า ไม่รู้ว่าในหีบห่อที่ประสงค์จะส่งออกไปกับเรื่อนั้นมีสิ่งใดบ้าง พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดหีบห่อนั้นออกเพื่อตรวจก็ได้ และถ้าปรากฏว่าในหีบห่อนั้นมีของซึ่งต้องห้ามมิให้นำเข้ามา หรือมีของต้องกำกวดในการนำเข้า ให้ยึดของนั้นไว้เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่อธิบดีจะอนุมัติให้ส่งออกไปได้”	บทบัญญัติเรื่องของที่ส่งออกไป ซึ่งกฎหมายปัจจุบันระบุว่าถ้าเป็นของต้องห้ามมิให้นำเข้ามาให้รับไว้ เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้นั้น อาจตีความได้ว่าเมื่อมีการรับของซึ่งเป็นอำนาจของศาล อธิบดีกรมศุลกากรยังอนุญาตให้ส่งของออกไปได้ จึงควรแก้ไขจากการรับของเป็นให้ยึดของ ส่วนของที่ยึดจากเดิมที่ระบุเป็นของซึ่งต้องห้ามมิให้นำเข้า ก็ให้แก้ไขให้กว้างขึ้น โดยคลุมถึงของต้องกำกวดในการนำเข้าด้วย และบัญญัติเพิ่มเติมว่าให้ยึดของนั้นไว้เพื่อดำเนินคดี

พระราชบัญญัติสุลาการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติสุลาการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติสุลาการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา 99 ผู้ใดกระทำ ฤาจัด ฤายอมให้ผู้อื่น กระทำ ฤายื่น ฤาจัดให้ผู้อื่นยื่นซึ่งใบขนสินค้า คำสำแดง ใบรับรอง บันทึกเรื่องราว ฤาตราสารอย่างอื่นต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องใดๆ อันเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ ฤาอันพระราชบัญญัตินี้บังคับให้กระทำนั้น เป็นความเท็จก็ดี เป็นความไม่สมบูรณ์ ฤาเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใดๆ ก็ดี ฤาถ้าผู้ใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้บังคับให้ตอบคำถามอันใดของพนักงานเจ้าหน้าที่ มิได้ตอบคำถามอันนั้นโดยสัตย์จริงก็ดี ฤาถ้าผู้ใดไม่ยอม ฤาละเลยไม่ทำไม่รักษาไว้ซึ่งบันทึกเรื่องราว ฤา ทะเบียน ฤาสมุดบัญชี ฤาเอกสาร ฤาตราสารอย่างอื่นๆ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้บังคับไว้ก็ดี ฤาถ้าผู้ใดปลอมแปลง ฤาใช้เมื่อปลอมแปลงแล้ว ซึ่งเอกสารบันทึกเรื่องราว	มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ มาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติสุลาการ พระพุทธศักราช 2469 “การกระทำที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งนั้น ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมิพักต้องคำนึงว่าผู้กระทำมีเจตนา หรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่	มาตรา 99 วรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่ตราขึ้นใหม่ โดยนำหลักกฎหมายบางส่วนตามพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 มาตรา 16 มาบัญญัติ จึงจำเป็นต้องยกเลิกพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 มาตรา 16 ดังกล่าวเสีย (ดู มาตรา 10 แห่งร่างพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.)

พระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
หรือตราสารอย่างอื่นที่พระราชบัญญัตินี้บังคับไว้ให้ทำ ฎาที่ใช้ในกิจการใดๆ เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ฎา แก้ไขเอกสารบันทึกเรื่องราว ฎาตราสารอย่างอื่นภาย หลังที่ได้ออกไปแล้วในทางราชการก็ดี ฎาปลอมดวง ตราลายมือชื่อ ลายมือชื่อย่อ ฎาเครื่องหมายอย่างอื่นของ พนักงานกรมสุลการ ฎาซึ่งพนักงานสุลการใช้เพื่อการ อย่างใดๆ อันเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ท่านว่าผู้นั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือ จำคุกไม่เกินหกเดือน พระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 มาตรา 16 การกระทำที่บัญญัติไว้ในมาตรา 27 และมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติสุลการ พุทธศักราช 2469 นั้น ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมิพักต้อง	มาตรา 10 ให้ยกเลิกมาตรา 16 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ	แม้มาตรา 10 แห่งร่างพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ยกเลิกมาตรา 16 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 แต่ก็ได้นำหลักกฎหมายของมาตรา 16 นี้ ไปไว้ในร่างพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มาตรา 6 โดย

พระราชบัญญัติสุทธการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุทธการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 พระราชบัญญัติสุทธการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุทธการ (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติสุทธการ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติสุทธการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุทธการ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543	ร่างพระราชบัญญัติสุทธการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม
คำนึงว่าผู้กระทำความผิดหรือกระทำโดยประมาท เลินเล่อหรือไม่ มาตรา 17 ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตาม มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติสุทธการ พระพุทธศักราช 2469 ประกอบด้วยมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติสุทธการ (ฉบับที่ 9) พระพุทธศักราช 2482 ท่านให้รับเสีย สิ้นโดยมิพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือ หาไม่	 นายกรัฐมนตรี	บัญญัติให้เป็นมาตรา 27 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสุทธการ พระพุทธศักราช 2469 ส่วนหลักกฎหมายมาตรา 17 ได้นำไปไว้ในร่างพระราชบัญญัติสุทธการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา 6 โดยบัญญัติให้เป็นมาตรา 27 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสุทธการ พระพุทธศักราช 2469

บันทึกวิเคราะห์สรุปการเสนอร่างกฎหมายตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2531 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2535 ข้อ 16 และ 16 ทวิ

.....

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

1. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้

1.1 เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก จึงมีพันธกรณีที่จะต้องนำความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 มาถือปฏิบัติ มาใช้บังคับ จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความตกลงฯ ดังกล่าว แต่เนื่องจากบทบัญญัติที่ตราขึ้นตามพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543 มีเนื้อหาความซึ่งอาจขัดแย้งกับความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าฯ จึงสมควรยกเลิกมาตราที่บัญญัติถึงเรื่องดังกล่าวเสียได้แก่ มาตรา 11 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นมาตราที่ให้อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดราคาศุลกากรในกรณีที่พิจารณาเห็นว่า ราคาสำแดงของของที่นำเข้ามีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดหรือไม่น่าจะเป็นมูลค่าอันแท้จริง หรือในกรณีที่ไม่ตกลงในเรื่องราคาศุลกากรสำหรับของอย่างใด ๆ ให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจที่จะรับของนั้นไว้เป็นค่าภาษีหรือจะซื้อของนั้นไว้ หรืออธิบดีและเจ้าของต่างตั้งอนุญาโตตุลาการมีจำนวนเท่ากัน

อนึ่ง บทบัญญัติของพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 ถือปฏิบัติ ยังมีความบกพร่องอยู่กล่าวคือ บทบัญญัติมาตรา 24 เรื่องการยึดสิ่งอันจะพึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 มีปัญหาในการตีความและแคบเกินไป จึงแก้ไขให้กว้างขึ้นคลุมถึงการยึดหรืออายัดสิ่งอันจะพึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรด้วย บทบัญญัติที่ให้นำความในมาตราต่าง ๆ บางมาตราของกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรมาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลมนั้นยังแคบเกินไป จึงแก้ไขให้กว้างขึ้นโดยยกเลิกความในมาตรา 37 จัดว่า แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติ

/ศุลกากร.....

ศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 โดยบัญญัติขึ้นใหม่ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการศุลกากร และอำนาจพนักงานศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยกาขนั้น ในส่วนที่ว่าด้วยการตรวจและป้องกันการลักลอบหนีศุลกากร การตรวจ คั่น การยึด การริบของ หรือการจับกุมผู้กระทำความผิด การสำแดงเท็จ และการฟ้องร้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้นำความตามบทบัญญัติดังกล่าวในมาตรา 15 มาตรา 15 ทวิ มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 32 ทวิ มาตรา 39 มาตรา 102 และมาตรา 102 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลมด้วย สำหรับมาตราต่าง ๆ ตามที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 37 จัดว่าใหม่ ส่วนใหญ่เป็นมาตราที่ระบุไว้ในมาตรา 37 จัดว่าเดิม ยกเว้น มาตรา 102 และมาตรา 102 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ที่ตามร่างเดิมไม่ได้ระบุไว้จึงนำมาระบุไว้ในมาตรา 37 จัดว่าใหม่ และมาตรา 37 จัดว่าใหม่ได้ตัดมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 ออกเพราะมาตรา 10 แห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ยกเลิกมาตรา 16 ดังกล่าว โดยนำหลักการของมาตรา 6 ที่ตัดออกนำไปบัญญัติไว้ในมาตรา 6 แห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยบัญญัติเป็นวรรคสองของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 บทบัญญัติเรื่องซึ่งที่จะส่งออกตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 และกฎหมายให้รับของนั้นไว้ เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้นั้น อาจตีความได้ว่าเมื่อมีการริบของซึ่งเป็นอำนาจของศาล อธิบดีกรมศุลกากรยังอนุญาตให้ส่งของออกไปได้ จึงแก้ไขเป็นให้ยึดของนั้นไว้เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้และให้รวมถึงของต้องกักตุนในการนำเข้าด้วย

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 มาตรา 16 และมาตรา 17 มีเนื้อความที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 จึงควรยกเลิกและนำไปบัญญัติไว้ในมาตรา 27 และ 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ตามร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา 6 บัญญัติให้เพิ่มความตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ไว้เป็นวรรคสองของมาตรา 27 ดังกล่าว และยังเพิ่มความว่า “หรือมีเจตนาฉ้อค่าภาษี” รวมเอาไว้ด้วยเหตุผลเพื่อจัดปัญหาในการตีความ

1.2 กรมศุลกากรพิจารณาแล้วเห็นว่า

/1.2.1 เป็นเรื่องจำเป็น.....

1.2.1 เป็นเรื่องจำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติสุทธการ (ฉบับที่...) พ.ศ. เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องต่าง ๆ อันเกิดจากการบังคับใช้กฎหมายสุทธการที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน กรณีไม่อาจใช้มาตรการทางบริหารได้ เช่น มติคณะรัฐมนตรีแทน

1.2.2 เป็นกรณีที่กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีข้อขัดข้องในการบังคับใช้ มิใช่เป็นกรณีที่เกิดจากการไม่บังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพ

1.2.3 เป็นเรื่องที่จะต้องมีการแก้ไขกฎหมายขึ้นใหม่เพื่อแก้ไขกฎหมายเดิมที่มีอยู่ในปัจจุบัน

2. ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมายโดยส่วนราชการอื่น ๆ

กรมศุลกากร

สำนักกฎหมาย

ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย

นายชูชาติ อัสวโรจน์

หมายเลขโทรศัพท์ 02-249-4076

สรุปคำเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี

เพื่อพิจารณา (/)

เพื่อทราบ ()

1. ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมบันทึกหลักการและเหตุผลและตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากรฉบับต่าง ๆ กับร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่..) พ.ศ.

2. สรุปความเป็นมา

เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก จึงมีพันธกรณีที่จะต้องนำความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 มาถือปฏิบัติ มาใช้บังคับ จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความตกลงฯ ดังกล่าว แต่เนื่องจากบทบัญญัติที่ตราขึ้นตามพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543 มีเนื้อความซึ่งอาจขัดแย้งกับความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าฯ จึงสมควรยกเลิกมาตราที่บัญญัติถึงเรื่องดังกล่าวเสียได้แก่ มาตรา 11 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นมาตราที่ให้อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดราคาศุลกากรในกรณีที่พิจารณาเห็นว่า ราคาสำแดงของของที่นำเข้ามีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดหรือไม่น่าจะเป็นมูลค่าอันแท้จริง หรือในกรณีที่ไม่ตกลงในเรื่องราคาศุลกากรสำหรับของอย่างใด ๆ ให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจที่จะรับของนั้นไว้เป็นค่าภาษีหรือจะซื้อของนั้นไว้ หรืออธิบดีและเจ้าของต่างดั่งอนุญาโตตุลาการมีจำนวนเท่ากัน

อนึ่ง บทบัญญัติของพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับความตกลงในการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994

/ถือปฏิบัติ.....

ถือปฏิบัติ ยังมีความบกพร่องอยู่กล่าวคือ บทบัญญัติมาตรา 24 เรื่องการยึดสิ่งอันจะพึงต้องรับตามพระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 มีปัญหาในการตีความและแคบเกินไป จึงแก้ไขให้กว้างขึ้นคลุมถึงการยึดหรืออาชดสิ่งอันจะพึงต้องรับตามกฎหมายว่าด้วยการสุลการด้วย บทบัญญัติที่ให้นำความในมาตราต่าง ๆ บางมาตราของกฎหมายว่าด้วยการสุลการมาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลมนั้นยังแคบเกินไป จึงแก้ไขให้กว้างขึ้นโดยยกเลิกความในมาตรา 37 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 โดยบัญญัติขึ้นใหม่ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการสุลการ และอำนาจพนักงานสุลการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ในส่วนที่ว่าด้วยการตรวจและป้องกันการลักลอบหนีสุลการ การตรวจ ค้น การยึด การรับของ หรือการจับกุมผู้กระทำความผิด การสำแดงเท็จ และการฟ้องร้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้นำความตามบทบัญญัติดังกล่าวในมาตรา 15 มาตรา 15 ทวิ มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 32 ทวิ มาตรา 39 มาตรา 102 และมาตรา 102 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ดังกล่าวมาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลมด้วย สำหรับมาตราต่าง ๆ ตามที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 37 จัตวาใหม่ ส่วนใหญ่เป็นมาตราที่ระบุไว้ในมาตรา 37 จัตวาเดิม ยกเว้นมาตรา 102 และมาตรา 102 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 ที่ตามร่างเดิมไม่ได้ระบุไว้จึงนำมาระบุไว้ในมาตรา 37 จัตวาใหม่ และมาตรา 37 จัตวาใหม่ได้ตัดมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 ออกเพราะมาตรา 10 แห่งร่างพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ยกเลิกมาตรา 16 ดังกล่าว โดยนำหลักการของมาตรา 6 ที่ตัดออกนำไปบัญญัติไว้ในมาตรา 6 แห่งร่างพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยบัญญัติเป็นวรรคสองของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 บทบัญญัติเรื่องที่จะส่งออกตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 และกฎหมายให้รับของนั้นไว้ เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้นั้น อาจตีความได้ว่าเมื่อมีการรับของซึ่งเป็นอำนาจของศาล อธิบดีกรมสุลการยังอนุญาตให้ส่งของออกไปได้ จึงแก้ไขเป็นให้ยึดของนั้นไว้เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้และให้รวมถึงของต้องกักตุนในการนำเข้าด้วย

พระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 มาตรา 16 และมาตรา 17 มีเนื้อความที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติสุลการ พระพุทธศักราช 2469 จึงควรยกเลิกและนำไป

/บัญญัติไว้

บัญญัติไว้ในมาตรา 27 และ 99 แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช 2469 ตามร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา 6 บัญญัติให้เพิ่มความตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 ไว้เป็นวรรคสองของมาตรา 27 ดังกล่าว และยังเพิ่มความว่า “หรือมีเจตนาฉ้อโกง” รวมเอาไว้ด้วยเหตุผลเพื่อขจัดปัญหาในการตีความ

3. ความเห็นของหน่วยงานอื่นไม่มี

4. ความเห็นของกระทรวงการคลัง

เห็นชอบตามร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่กรมศาลการ

เสนอมา

คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติ สุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ กรมศุลกากร

เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

1. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

1.1 วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ เพื่อแก้ไข ปรับปรุงและยกเลิกกฎหมายศุลกากรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันบางมาตรา

1.2 ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ เพื่อความสมบูรณ์ของกฎหมาย สะดวกและง่ายต่อการนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบางมาตราก็เพื่อให้สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ

1.3 เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่อง ดังต่อไปนี้

1. ยกเลิกบทกฎหมายที่ให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรในการกำหนดราคาศุลกากรในกรณีที่พิจารณาเห็นว่า ราคาสำแดงของของที่นำเข้ามีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดหรือไม่น่าจะเป็นมูลค่าอันแท้จริง (ยกเลิกมาตรา 11 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543)

2. ยกเลิกบทกฎหมายที่บัญญัติถึงกรณีที่ไม้อาจตกลงกันในเรื่องราคาศุลกากรสำหรับของอย่างใดๆ ให้อธิบดีมีอำนาจที่จะรับของไว้เป็นค่าภาษีหรือจะซื้อของนั้นไว้หรืออธิบดีและเจ้าของต่างตั้งอนุญาโตตุลาการมีจำนวนเท่ากัน (ยกเลิกมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2543)

3. แก้ไขบทบัญญัติเรื่องการยึดสิ่งอันจะพึงต้องริบตามพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ที่มีปัญหาในการตีความและเคยเกินไปให้ชัดเจนและกว้างขึ้นเป็นยึดหรืออายัด สิ่งอันจะพึงต้องริบตาม “กฎหมายว่าด้วยศุลกากร” (ยกเลิกความในมาตรา 24 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และให้ใช้ความที่บัญญัติขึ้นใหม่แทน)

4. กำหนดให้การกระทำความผิดตามมาตรา 27 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 “ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมีพิกัดต้องคำนึงว่าผู้กระทำความผิดนั้นมีเจตนาหรือมีเจตนาจะหนีค่าภาษี หรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือหาไม่” (เพิ่มขึ้นเป็นวรรคสองของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469) และกำหนดให้ “ของใดๆ อันเนื่อง

ด้วยความผิดตามวรรคหนึ่งประกอบวรรคสอง ท่านให้รับเสียสิ้น โดยมีพักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษ หรือหาไม่” (โดยให้เพิ่มขึ้นเป็นวรรคสามของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469)

5. ให้ยกเลิกความในมาตรา 37 จัดว่า แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2540 และแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2542 โดยให้ใช้ข้อความที่บัญญัติขึ้นใหม่แทนดังนี้ “ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการศุลกากรและอำนาจพนักงานศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นในส่วนที่ว่าด้วยการตรวจและการป้องกันการลักลอบหนีศุลกากร การตรวจค้น การยึด และการริบของ หรือการจับกุมผู้กระทำความผิดการสำแดงเท็จและการฟ้องร้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้นำความตามบทบัญญัติดังกล่าวในมาตรา 15 มาตรา 15 ทวิ มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 32 ทวิ มาตรา 39 มาตรา 102 และมาตรา 102 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 มาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม”

6. แก้ไขบทบัญญัติเรื่องของการที่จะส่งออกซึ่งเป็นของต้องห้ามมิให้นำเข้ามา ซึ่งกฎหมายปัจจุบันให้รับของนั้นไว้ เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้ โดยเพิ่มเติมว่า “หรือมีของต้องกำกวดในการนำเข้า” และให้ตัดคำว่า ริบออก เป็นว่า “ให้ยึดของนั้นไว้เพื่อดำเนินคดี” เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้ (ยกเลิกความในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 และให้ใช้ความที่บัญญัติขึ้นใหม่แทน)

7. แก้ไขบทบัญญัติเรื่องการกระทำที่บัญญัติไว้ในมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมีพักต้องคำนึงว่าผู้กระทำความผิดหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือหาไม่ (เพิ่มความขึ้นเป็นวรรคสองของมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469)

8. ยกเลิกมาตรา 16 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พระพุทธศักราช 2482 โดยนำเนื้อหาของมาตรา 16 ไปบัญญัติไว้ในมาตรา 27 และวรรคสองของมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469 สำหรับเนื้อหาของมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พระพุทธศักราช 2482 ได้นำไปบัญญัติเพิ่มเติมเป็นวรรคสามของมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช 2469

1.4 มาตรการที่จะบรรลุนิติประสงค์ของภารกิจ คือ การนำเสนอร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... เพื่อเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เพื่อออกเป็นกฎหมายให้มีผลใช้บังคับต่อไป

1.5 ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน ไม่สามารถทำได้วิธีอื่นได้

1.6 เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้ คือ หากร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... ผ่านรัฐสภาและประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้วจะมีผลไปแก้กฎหมายเดิมที่บกพร่องตามที่ได้เสนอในร่างดังกล่าว เพื่อให้มีผลในการบังคับใช้ต่อไป

2. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

2.1 เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุนและความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้ เพราะการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการกิจของกรมศาลการโดยเฉพาะซึ่งเป็นหน่วยงานราชการของฝ่ายบริหารที่ต้องนำเสนอร่างดังกล่าวผ่านคณะรัฐมนตรีนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ จึงไม่เปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาดำเนินการได้

2.2 ถ้าเอกชนไม่ควรทำ เหตุใดจึงไม่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำภารกิจนี้ เพราะการเสนอร่างพระราชบัญญัติศาลการฉบับนี้เป็นหน้าที่ของกรมศาลการ ซึ่งในระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กรมศาลการไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. ความจำเป็นในการออกกฎหมาย

3.1 ในการทำภารกิจ เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมาย เพราะไม่สามารถใช้มาตรการทางบริหารแก้ไขได้

3.2 ถ้าจำเป็นต้องตรากฎหมาย เหตุใดจึงไม่สมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ออกกฎหมายระดับท้องถิ่น เพราะการตรากฎหมายฉบับนี้มิได้ใช้บังคับเฉพาะท้องถิ่น แต่เป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้เป็นการทั่วไป และมีผลต่อการปฏิบัติพิธีการทางศาลการระหว่างประเทศด้วย

3.3 (ก) การใช้บังคับกฎหมาย พร้อมกันทุกท้องที่ เนื่องจากกฎหมายมีผลบังคับใช้สำหรับเรื่องศาลการโดยทั่วไปนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(ข) ระยะเวลาสิ้นสุดการใช้บังคับกฎหมาย ระยะเวลาสิ้นสุดการใช้บังคับกฎหมาย ไม่ได้กำหนดไว้ จะใช้จนกว่ากฎหมายฉบับนี้จะถูกยกเลิก แก้ไข เปลี่ยนแปลงด้วยกฎหมายฉบับใหม่

3.4 ลักษณะการใช้บังคับ เป็นระบบควบคุม กำกับและส่งเสริม

3.5 ประเภทของโทษที่กำหนด เป็นโทษทางอาญา

4. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

4.1 กฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกัน ไม่มี

4.2 เหตุผลที่ไม่สมควรยกเลิก แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายอื่นที่มีอยู่เดิม ไม่มี เพราะกฎหมายที่เสนอเป็นกฎหมายที่ไปแก้ไขปรับปรุงกฎหมายศุลกากรเดิมที่มีอยู่

5. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

5.1 ผู้ซึ่งถูกระทบโดยกฎหมาย ร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องยกเลิกอำนาจอธิบดีกรมศุลกากรกำหนดราคาศุลกากร อำนาจรับของที่นำเข้าไว้เป็นค่าภาษีหรือชื่อของนั้นไว้จึงไม่กระทบต่อบุคคลภายนอก สำหรับประเด็นเรื่องอื่นๆ เป็นการแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำให้ชัดเจนขึ้นในเรื่องอำนาจศุลกากรในเขตต่อเนื่อง และประเด็นสุดท้ายเป็นเรื่องที่นำถ้อยคำของกฎหมายศุลกากรให้รัดกุมและนำบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งแยกไว้คนละฉบับเอามารวมไว้ในฉบับเดียวกันจึงไม่ส่งผลกระทบแต่อย่างใด

5.2 ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ถูกกฎหมายใช้บังคับ การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ไม่เกิดภาระกับบุคคลใหม่แต่อย่างใด

5.3 สิทธิและเสรีภาพที่ถูกจำกัด ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... ที่เสนอไม่มีบทบัญญัติในมาตราใดที่ไปกระทบสิทธิเสรีภาพของบุคคลให้เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด

5.4 ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขให้สอดคล้องกับความตกลงของ GATT อันเป็นหลักการเดียวกันที่เป็นสากล ผู้ใช้กฎหมายนี้จึงสามารถใช้กฎหมายที่ทันสมัยที่เป็นสากลเหมือนกันกับประเทศอื่นๆ อันเป็นการทำความเข้าใจในเรื่องราคาของที่นำเข้า ไปในแนวเดียวกัน เป็นประโยชน์ต่อการค้าขายระหว่างประเทศ สำหรับประเด็นอื่นๆที่ขอแก้ไขก็เพื่อให้กฎหมายที่อยู่ในแนวเดียวกันแต่แยกอยู่คนละฉบับให้นำมาอยู่ในฉบับเดียวกันเป็นการแก้ไขเพื่อให้เกิดความสะดวกในการใช้กฎหมายดังกล่าว

5.5 ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่มี

5.6 ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชนและการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับ การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้เป็นผลให้กฎหมายศุลกากรในเรื่องราคาศุลกากรเป็นไปตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 มาตรา 7 เป็นการทำให้เกิดความยอมรับกฎหมายไทยจากประเทศต่างๆ ที่ใช้ระบบ GATT และในประเด็นที่ขอแก้ไขอื่นๆ เป็นการปรับปรุงถ้อยคำและนำกฎหมายที่ใช้ด้วยกันมารวมไว้ในฉบับเดียวกันจึงไม่เป็นการไปจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนแต่อย่างใด

6. ความพร้อมของรัฐ

6.1 ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้ ไม่มี

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี ไม่จำเป็นต้องใช้เจ้าหน้าที่ที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ใหม่แต่อย่างใด

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ ไม่ต้องตั้งงบประมาณมารองรับ

6.2 วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย กรมศุลกากรได้อบรมเจ้าหน้าที่ประเมินอากรและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับราคาศุลกากร (ราคาเกตต์) ใหม่ให้ทราบทั่วกันแล้ว

7. ข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน ไม่มี

8. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

8.1 ระบบการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อธิบดีกรมศุลกากรสามารถออกระเบียบภายในและคำสั่งหรือประกาศให้สอดคล้องกับกฎหมายเพื่อขจัดอุปสรรคปัญหาต่างๆ ที่อาจมีขึ้นในการปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อให้การทำงานของเจ้าหน้าที่และการปฏิบัติตามกฎหมายของประชาชนสามารถดำเนินการไปได้ด้วยดี

8.2 ระบบการตรวจสอบ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามกฎหมายและระเบียบหรือคำสั่งที่ออกมารองรับ

8.3 ระบบการกลานอำนาจ คำสั่งอธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าหน้าที่ของกรมศุลกากรเป็นคำสั่งทางปกครอง ผู้ที่ได้รับคำสั่งหากไม่พอใจสามารถอุทธรณ์คำสั่งได้โดยตรงต่อกรมศุลกากรตามกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือจะเลือกดำเนินการเป็นคดีฟ้องร้องเพิกถอนคำสั่งต่อศาลปกครองก็ได้ตามแต่จะเลือก

9. กรอบหรือมาตรการป้องกันมิให้มีการตราอนุบัญญัติที่เป็นการขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลจนเกินสมควร กฎหมายได้วางกรอบและหลักเกณฑ์เป็นการเฉพาะเจาะจงอยู่แล้ว อธิบดีกรมศุลกากรจะไปขยายอำนาจมากกว่ากฎหมายไม่ได้ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยวิธีตราอนุบัญญัติหรือออกกฎระเบียบอื่นใดก็ตาม

10. การรับฟังความคิดเห็น

10.1 การเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็น การยกร่างกฎหมายฉบับนี้ ทำในรูปของคณะทำงานที่มีตัวแทนจากหน่วยงานต่างๆ ภายในกรมศุลกากร เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานปฏิบัติเพื่อการตรากฎหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์

10.2 ข้อคัดค้านหรือความเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ไม่มีข้อคัดค้านของผู้ที่เกี่ยวข้อง

(นายทวลิต เศรษฐเมธีกุล)
อธิบดีกรมศุลกากร